

DEBRECENI PROTESTÁNS LAP

Róm. 8:31

A TISZÁNTÚLI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE

Felelős szerkesztő és kiadó:

D. Dr. RÉVÉSZ IMRE

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: DEBRECEN, KÁLVIN-TÉR 17. SZÁM. (PÜSPÖKI HIVATAL)

Megjelenik havonként kétszer, 1-én és 15-én
Előfizetési ára évi 20 forint

HITOKTATÁSUNK FELADATAI

Bár e kérdéssel a mai társadalmi fejlődés nélkül is foglalkozni kellene, az államosítás vallásos nevelésünk átszervezését igen sürgős és elodázhatatlan feladattá tette. Hiszen számolnunk kell azzal, hogy előbb, vagy utóbb, olyanokat is be kell kapcsolnunk a munkába, kik eddig e téren nem működtek. Talán már szeptemberben sok helyen bekövetkezhetik ez. De egyébként is vallásos nevelésünknek kell pótolni azokat a hatásokat, melyek eddig az iskolázás egyházi formáiból adódtak. Mai — szinte teljes magukra hagyatásukban — még a gyakorlati hitoktatók is csak fogyatékosan tudnak ennek megfelelni, hát még azok, kik kellő gyakorlati tapasztalatokkal nem rendelkeznek? Dolgoznunk, erősen dolgoznunk kell tehát, hogy már a nyár folyamán megteremthessük legalább kereteit azon feltételeknek, melyek a gyakorlati tapasztalatok alapján kiépítve a református nevelés hordozói lehetnek.

Hitoktatás kitételét használtam ugyan a címben, de megmondom, hogy ezt a szót nem szeretem, mert a hitet tanítani nem lehet, erre csak ránevelni lehet. A hitoktatást, mely az intellektualizmus maradványa, váltsa fel a hitnevelés. Mint minden nevelésnek, úgy a vallásosnak is tárgyi, személyi és anyagi feltételei vannak. Mindezek megteremtése óriási, de nem lehetetlen feladat elé állítja az egyházat. Az evangéliumi hit biztatólag hangzik felénk: „ne legyetek kicsinyhitűek”, „mindezek megadatnak nektek”.

A tárgyi feltétel alatt a jó tankönyvet, helyesebben, hitnevelő könyvet, bőséges valláserkölcsi olvasmányokat és erőteljes közösségi, egyesületi munkát értek. Csakis ezek összefogásával és céltudatos alkalmazásával alakulhat ki jó, a mainál, meggyőződésem szerint, erőteljesebb valláserkölcsi nevelés, melyre erőteljes egyházi élet épülhet.

A tankönyv tartalma is tehát ne oktató, hanem nevelő értékű legyen. A nevelés alapja az élmény, miért is tankönyveinknek is élményszerűen összeállítottak kell lenni. Mai nevelési rendszerünk mellett az ismeretanyagot kell élményszerűsíteni, holott éppen fordítva kellene lenni, az élményt kellene az ismeretanyaggal öntudatosítani, ha nevelni akarunk. Hogy ez hogyan lehetséges, egy példával világítom meg. A Hegyi beszéd imádságról szóló részét így szoktam átadni a növendékeknek. Megkérem őket, hogy a legközelebbi hittanóraig valamelyik napon imádkozva tanuljanak. Igyekszem rávezetni őket arra, hogy ehhez az imádkozáshoz hogyan készüljenek fel. Rendszerint már az első alkalommal az osztály nagy része egy imádságélménnyel jön órára. Ezt tudatosítjuk. Ennek birtokában könnyű megértetni a „belső szoba” fogalmát, a „lélekben és igazságban imádkozás” jelentését, a lelkijavak kérését.

Csak ezután veszem elő az Úr imádságát, Jézus gyötrődéseit, imádkozó nagyjainkat. Tapasztalatom, hogy vannak növendékeim, kik szeretnek imádkozni, mert tudnak. E köré az egy élmény köré egyházi ismereteink igen nagy köre csoportosítható, míg más élmények köré mások. Az összefoglaló ismétléseken lehet ezeket a mozaikszerű ismereteket rendszerezni, hol már elegendő csak az élményekre utalás. Ezt is fontosnak tartom, nehogy a nevelés misztikus elhajlást idézzon elő. Egy ilyen hitnevelési könyvet nem lehet megírni, hanem csak a gyakorlati tapasztalatok alapján a valláspedagógusok közös munkájával összeállítani.

Az élménygazdag órák, az élményszerű tankönyvekből nyert hatások továbbgondozását kell szolgálni a valláserkölcsi olvasmányoknak. Nélkülözhetetlenek ezek a vallásos nevelés számára is, mert a különböző forrásokból, különböző utakon jövő hatások elszíntelenítik és megerőtlenítik még a legjobban vezetett hittanóra hatásait is. ha érzelmi és szellemi fejlődésének megfelelő ifjúsági folyóiratokból, olvasmányokból nem erősítheti azokat. De ezen túlmenőleg, ezeken keresztül lehetne legjobban pótolni iskoláink államosítása által elmaradt hatásokat. Ennek jelentőségét nem tudom eléggé hangsúlyozni.

A jól vezetett nevelés tevékenységre nevel, melynek lelkesedése azonban ellankad, ha nem érvényesülhet. Ezért a vallásos nevelés szerves kiegészítője kell, hogy legyen a közösségi, az egyesületi munka. És ez nem lehet ötletszerű, hanem vallásos nevelésünk szerves egészébe, annak kivánalmi szerint bevezetett foglalkoztatás. Bátran merem állítani, mert tapasztalatom van rá, hogy erre a tevékenységre vallásos nevelésünk anyagi feltételeinek előteremtését is rá lehet építeni.

Bár az összes nevelési feltételek közül a személyit tartom legfontosabbnak, mégis előbb a tárgyi feltételekkel foglalkoztam, mert ezekből önként adódnak azok a követelmények, melyekkel bírni kell a jó valláspedagógusnak. Mily sokoldalú adottságot, mily felkészültséget kíván ez meg, és mily kevés felszereléssel indulunk meg ezen az úton, még mi, hivatásos valláspedagógusok is, hát még azok, kik az egyházi élet e legfontosabb munkaterületét csak diplomájuk velejárójának, vagy egyszerű átmeneti állapotnak tekintették. Pedig e területen könnyebb hibát elkövetnünk, mely életet foszt meg drága értékektől, mint építeni. És e téren mennyivel súlyosabb helyzetet teremtett az államosítás? De lehet, hogy talán ebből indul meg vallásoktatásunk megújítása, és ezt Isten drága ajándékaként fogjuk tekinteni.

Segítőkezet kell tehát vallásos nevelőink felé nyújtani. Ma már sok, évtizedes tapasztalatokkal bíró vallás-

pedagógusunk van, kik eredményes gyakorlattal bírnak, melyek összegyűjtése és közkinccsé tévése megszilárdíthatja azoknak tevékenységét is, kik csak most kapcsolódnak be erre a területre, de jótékonyan hasznosíthatnák a régebbiek is. Ehhez pedig egy jó valláspedagógiai folyóirat, bőséges tartalmú segédkönyvek, körzetenként megszervezett és rendszeresen tartott valláspedagógiai szemináriumok szükségesek. Ezeknek lényege és jelentősége annyira kézenfekvő, hogy nem tartom szükségesnek fejtegetni, elegendőnek tartom csak megnevezni.

Ilyen segítőeszközök birtokában nyugodtan biznám a hitoktatást alsó fokon akár lelkészfelelőségekre, vagy más világi hivatású, alkalmas és elhivatást érző személyekre is, ha erre önként ajánlkoznak. Sőt igen sok esetben szívesebben, mint oly pedagógusra, ki a vallásos nevelést ismeretanyagközlésnek tekinti. Természetes, ha ez a hivatásérzet pedagógusban jelentkezik, csak eredményként könyvelhetjük el. Olyan gondolat ez, mellyel az egyháznak számolni kell, és elő kell rá készülni.

Végül foglalkozom az anyagi feltétellel is. E világban kell élnünk és így ezzel is foglalkoznunk kell, mert nyilvánvaló, hogy az előző követelmények igen nagy mértékben igénylik ezt. Két szempontból foglalkozom ezzel: a sürgősség és a folyamatosság szempontjából.

Sok töprengésre nincs idő, a munkát haladéktalanul meg kell kezdeni, így, ha nem is vagyok híve, de ki kell használni azt a lélektani adottságot, melyet az államosítás teremtett. A szülőkhöz kell fordulni, hogy egyszeri megajánlással járuljanak hozzá hitoktatásunk átszervezéséhez. Ha átlagosan minden egyházközség területén csak 150 Ft gyűlne egybe, úgy ez az Egyetemes egyház területén 2—300,000 Ft-ot jelentene. Ez az összeg már

elegendő volna egy oly keret megteremtésére, melynek segítő munkája már a jövő iskolai évben is éreztetné hatását.

A folyamatos szükséglet biztosítására pedig az ifjúság munkaközössége kapcsolható be. Mint gimnáziumunk Ifj. Vöröskereszt Egyesületének tanárvezetője beszéltem egyszer a növendékek előtt a közösségben rejlő erő hatalmas lehetőségeiről. Ezen kollégiumunk ált. isk. VII. osztályának növendékei felbuzdulva, egy hold máktermelést határoztak el. Egy szülő földet adott, egy felszántotta és egy bevetette. Az osztálynak évi 3—4 szombat délután, 2—3 órai munkát jelent csupán és 3—4000 Ft bevételük lehet belőle. Szorozzuk csak be ezt a számot csupán egyházközségeink számával, milliók jönnek ki. Ez csak egy lehetőség, mely az itteni adottságnak megfelel, de ehhez hasonlóan számos lehetőség van. Az anyagiakat maga a vallásos nevelés előteremtheti az amúgyis nehéz helyzetben levő egyház megterhelése nélkül. Az egész csak a lelkesedés és szervezés kérdése.

A fentiekben állítottam össze vázlatosan, ahogyan én vallásos nevelésünk megszervezését kialakítandónak látom. A vallásos nevelés hatékony kiépítése nélkül az egyház nem nyugszik szilárd alapon. A valláspedagógia eddig is fundamentuma volt, de ma ennek nagyobb terheket kell hordoznia, tehát jobbnak és szilárdabbnak kell lenni. Dolgoznunk, erősen dolgoznunk kell. Gyűjtse tehát egybe egyházunk hivatalos vezetősége mielőbb valláspedagógusait, de ne augusztusban, hanem már most, hogy foglalkozhassanak együttesen e kérdéssel. Kötelezze el őket, de támogassa is munkájukat. A mai idők a megmértetésnek idejei, s jaj, ha könnyűnek találtatunk.

Baka Béla
vallástanár.

A harcos és az élet dolgai II. Tim. 2, 4.

Egyik lelkipásztortestvérem mondja, hogy egyik párt tiltára gyakran biztatja belépésre. Nekem egészen jóhiszeműen mondta egyik falumbeli, hogy jól teszem, hogy a vallás dolgainak annyira nekiadom magam, de ez még nem elég, kellene, hogy előadásokat tarítsak a Marx-jéle szocializmusról. Nagy asszony-sereg előtt fejtegette a szónok, hogy a „papnak igenis politizálni kell, mihelyt kijön a templomból, mert csak akkor nem politizál, ha nem ért hozzá, vagy ha még várakozó állásponton van.”

Sok hasonló jelenség hívja fel a figyelmünket Pál apostol szavaira. Igaz, hogy a fenti és hasonló megnyilatkozások nem egészen súlyosak, de mert ezek jutnak el hamarabb s lényegesen gyakrabban népünkhöz, meg kell próbálnunk az igazságot egészen egyszerű, érthető formában előadni.

Pál azt mondja: egy harcos sem elegyedik az élet dolgaiba, hogy tessék annak, aki őt harcosá avatta.

A kép érthető. Felszabadítandó falu innenső végén állanak a harcosok. Parancsot kapnak s mindenkinek el kell indulnia egy-egy utcán, hogy félóra múlva a falu túlsó végén találkozzanak. Addig feltétlenül egy magasságban kell haladjanak, hogy szükség szerint segítségére lehessenek egymásnak. Ne beszéljünk most arról, hogy az egyik a

korcsmába ül be és dorbézol, mísem lörödvé a többiekkel, a parancsot és a céllal. Figyeljük azt, aki „hacsony kerítésen tekint be futás közben. Meglát egy öreg nénit, aki fát vág; görcsös, csunya tuskót, nehéz neki, sehogyan sem halad vele. Bemeheti-e, hogy puszkáját letámasztva tíz-tizenöt perc alatt elvégezze helyette? — Tovább megy. Magára maradt asszony talicskázza holmiját s már-már megszakad. Kiveheti-e kezéből a talicskát, hogy hazatassza neki a terhet? Kitehne egy órahosszából. Nem cselekednék csunya, rosszszerű dolgot. De nem fog tetszeni annak, aki őt harcosá avatta: esetleg a szomszéd utcában közben előrehaladt bajtársán rajtaütöttek s ő nem volt közel a segítséggel; más baj is lehet abból, hogy nem az éppen neki adott parancsra vigyázott, egy pedig egészen bizonyos: a megjelölt időben nem volt a célnál.

*

Ne beszéljünk most arról, hogy minek bizonyult a politika évszázadok s ezredék óta. A politikát tekintsük annak, ami: a jelen, a mai nap történelmének. Annak, ami ma történik, úgy, ahogy történhetik testi, újjászületésért küzdő, vagy újjászületni nem is akaró emberek között. — Azt is hagyjuk most, hogy sokszor a történelem folyamán csak azért alakult párt, mert voltak, akik

egyszerűen nem voltak hajlandók egyetlen másokkal. Csak maguk hasznát kereső (tehát szerelet nélkül való) emberek is gyűjtöttek már más szerencsétlenekből „pártot” maguk köré lényegében csak saját önző érdekeik védelmére. Ezt a kélséle esetet együtt említi a Galata levél 5. része a gyilkossággal és a paráznasággal. Ma már értjük, hogy a gonosz mostoha politikája szedte rá népünk nagy részét, amikor a letűnt lobogóra mulogattak: itt a helyetek; a gonosz mostoha azért akarta elhitetni Janesival és Juliskával, hogy ők mindketten a sütőlapáton lesznek jó helyen, mert akkor egy lökéssel a tűzbe taszíthatta volna őket. — Nem szükséges külön fejtegetni azt a tudomásunkat sem ezen kedvellen példák szomorú hőseivel, hogy a kedvellenség és szomorúság lényegét mi is egy helyről örököltük valamennyien.

Mi azokról az igazán segíteni akaró, szívből támadt erőfeszítésekről beszéljünk, amelyeknek ma vagyunk tanúi (A. Cs. 17: 22. v.): hogy ne legyen háború, hogy szűnjön meg a szociális kérdés, hogy ne legyen istenkísértésbe vivő nyomor, hogy ne legyen személyválogatás, rabság, fogság és semmi-semmi, ami halál, pusztulás és nem az életre teremtett embernek való. Azaz: hogy a néni tuskója fel legyen vágva és a szegény asszony ne szakadjon meg a talicskájával. Hogyan tarthatnánk rossz embereknek, akik ilyeneket gon-

dolna
nekü
a fal
a Sá
M
állva
ség a
a fal
elűz
adato
menn
elmu
tus,
amél
kegy
indu
szüle
B
kodá
haso
öldöl
velet
ben
teni
tűrés
szün
a le
indu
ség,
szök
gonn
így
neki
Ister

A
lelki
aján
lati
kőte
után
sági
dalm
tániz
losdo
ceni
fogla
A hó
a ne
„Az
szab
igen
táns
ges
dalm
delh
taná

Se
mag
Frig
korá
rető
mer
nek
gála
tört
műv
meg
Kist
ami
a h
halá
bon
ság
kap

dolnak és ilyesmiben dolgoznak. De nekünk mégsem ez a dolgunk. Nekünk a falut kell felszabadítani az őseik, a Sátán hatalma alól.

Mi történt volna, ha a katonák leállván fát vágni, talicskázni, az ellenség a falu nyakán maradt volna? Mi a faluban dolgozók, élők ellenségének elűzésével bizattunk meg. Tudunkra adatott, hogy melyik Úton kell végigmenni s hol kell találkozni, hogy végleg elmuljon a veszély. Az Út Jézus Krisztus, a találkozóhely az Ő országa, amelyben mindenki Aláta, segítségével, kegyelméből megölelhetően teste indulatait, új emberré lesz, újjászületik.

Béke nem lesz, amíg az aggodalmaskodásnak, a gonosz felrovásának és hasonlónak sátáni indulatait meg nem öldöklük az emberek a gondviselő Istenbe vetett komoly hit, a krisztusi értelemben vett — magunkat semminek tekinteni kész — alázatos megbocsátás, béketűrés gondolataival. — Hamarabb nem szűnhetik meg a szociális kérdés, amíg a lelkekben az önzés, kapzsiság sátáni indulatait meg nem ölik a szíveség, irgalmasság (ezeket a hasznos szöveget összefoglaló szóval: a szeretet) gondolatai. Minden más óhajtott jóval így van: „nincs béke az istentelneknek”, és „test és vér nem örökölheti Istennek országát”. Újjá kell (szüksé-

ges) születni. Újjászületni pedig, tapasztalatból tudjuk (éppen ezért hirdetjük), nem lehet az Istentől távol, csak Őt nagyon szeretve. Nem lehet a Krisztus nélkül, csak Őt ismerve. Újjászülettek lehetőségéről egyáltalán nem tudunk. — Mi éppen azzal szeretjük népünk drága gyermekeit, hogy tanítjuk őket: újjá nem született ember előtt magát mutogató békesség, öröm, vagy szeretet csak délibáb és lidérc; ha csak nézed, nem árt, de nem is használ, ha utána-meggy fájó lesz mellette még kitikkadtabban szomjan maradni, vagy — a lidércre gondolva — mecsárba veszni.

Természetesen azt sem telet volna jól a katona, ha az öreg néninek úgysem segítvén, csak odakiabált volna, hogy „nagyobbakat üssön azzal a baltával”, amikor tudta, hogy képtelen rá a néni. Nem dolgozunk nekünk sem, hogy csodálkozunk, megülködünk, kritizáljunk abban, ami ma történik s úgy történik, ahogy történelmi. Mi szeretjük azokat is, akik ma csak úgy tesznek, ahogyan egyedül tudnak tenni ma. Sokszor szeretnénk is pár percre megállni, egyet s más mondani is, csinálni is. Biztosan tudnánk is. De ha kilenc-tízmillió ember között csak párezer kapta a fentiekben megmondott parancsot, nem tetszenék annak, aki a parancsot adta, ha beleavalkoznánk „az élet dolgába”.

Költő Gyula.

IRODALOM

A Theológiai Szemle megjelent. Minden lelkipásztor és pedagógus figyelmébe ajánljuk a mind tudományos, mind gyakorlati egyházi szempontból igen tartalmas kötetet. Czeglédy Sándor igehirdetése után Révész Imre akadémiai rendes tag-sági székfoglalóját olvashatjuk: Társadalmi és politikai eszmék a magyar puritánizmusban. Dekker Vilmos Ábrahám losdorpi református lelkésznek, a debreceni Kollégium tb. professzorának székfoglaló értekezése következik ezután: A hollandiai református egyház ellenállása a német elnyomás idején. Pákozdy László „Az evangéliumi keresztyénség vallásszabadsága Spanyolországban” címen igen részletesen ismerteti a spanyol protestánsok vallástüldözését és hozzá igen bőveges irodalmat is ad. A füzetet gazdag irodalmi szemle zárja be. Ára 8 Ft. Megrendelhető Dr. Pákozdy László egyetemi tanár, Debrecen 10 címen.

HALOTTAINK

Schulek János műépítész, a legnagyobb magyar műépítészek egyikének Schulek Frigyesnek méltó fia július hó 7-én 75 éves korában, Budapesten meghalt. Nevét szerető és hálás kegyelettel jegyezzük fel, mert mint atyja emlékezetes tevékenységének avatott folytatója, igen nevezetes szolgálatokat végzett magyar műemlékek és történelmi értékű épületek szakszerű és művészi restaurálásával s mint ilyen lett megmentőjévé emberileg szólva debreceni Kistemplomunknak is húsz évvel ezelőtt, amikor erre a történelmi szentélyünkre a helyi szakvélemény már kimondta a halálos ítéletet s el volt határozva a lebontása. A Műemlékek Országos Bizottsága és az egyházközség vezetősége ekkor kapcsolta be nagyon szerencsés gon-

dolattal a kérdésbe Schulek Jánost, aki nagyon alapos vizsgálat után az ősi szentélyt megmenthetőnek találta és meg is mentette. Emlékezetét hálással örizzük, fiának, Dr. Schulek Tibor, komáromi evangélikus lelkésznek, testvéreinek és sógorának Dr. Kovács J. István ny. theol. professzornak a boldog feltámadás reménye alatt küldjük részvétünket.

HÍREK

Körzeti leánykonferencia Debrecenben a szabadságtelpei egyházrészben. Július 2—4-ig háromnapos körzeti leánykonferencia volt Debrecenben a szabadságtelpei egyházrészben. Sípós Károly lelkipásztor felelősségével és munkatársaival már régóta készítette a konferenciát. Nemrégiben Nyírmártonfalván voltak kint az ifjúsági csoporttal, ahol énekeltek és hívogatták a gyülekezetet a leánykonferenciára. Az előkészítésnek szép eredménye lett, mert 10 gyülekezetből és Debrecenből is sokszázan jöttek össze. A konferencia a leányélet nagy kérdéseivel foglalkozott és kérdés-felelet formájában is igyekezett közelebb férni a leányok problémáihoz. Estétként evangélicizációs istentiszteletek voltak és a befejező vasárnapon gyülekezeti nap volt, melyen a szabadságtelpei gyülekezet minden csoportja megmozdult. A szolgálatokat legnagyobb részben női előadók látták el. Így szolgáltak: Dr. Ferenczy Károlyné, Sípós Károlyné, Vajda Mária, Balla Árpádné, Szécsi Emma testvéreink, továbbá Dr. Ferenczy Károly, Dancsházy Sándor, Sípós Károly, Dr. Farkas Pál, Berényi József lelkipásztorok, Dr. Tóth Endre egyetemi tanár és Tamás Ferenc egyházkerületi missziói lelkész. A konferencián nagyon jól érezték magukat a leányok és máris elhatározták, hogy a konferenciát jövőre is megtartják.

Lelkészi találkozó volt Debrecenben több évfolyam volt theologus hallgatói számára. A találkozót Horváth Zoltán esperes és Kulcsár Dezső debrecen-központi lelkész hívták össze. 27 lelkipásztor-testvér jött össze. A Kollégium Oratóriumában Szenes László debreceni lelkipásztor hirdette az Igét, majd kimentek a temetőbe megboldogult professzoraik sírjához, ahol Tamás Ferenc egyházkerületi missziói lelkész beszélt. A nap többi részét régi emlékeik felett való beszélgetéssel töltötték el.

Diakonisszatestvér vizsga volt Debrecenben D. Dr. Révész Imre püspök vezetésével, melyen a jelölt és felsőbb éves testvérek nagyon szép készüléssel tettek bizonyosságot. Előkészítésüket Nagy István diakonisszaképzőintézeti igazgató vezette.

Nyíregyházán a Békefi Benő lelkipásztor által vezetett Diakonisszaképző Testvérház vizsgái voltak több csoportban. Jelölt, I—II. éves diakonissza, tanítva-nevelő testvérek vizsgája és a missziói iskola vizsgája. A vizsgát id. Porzolt István esperes vezette és örömmel jelentette ki a vizsgázók igen szép tudását, melyben a nevelők munkájának eredményessége mutatkozott meg. A missziói vizsgán két fiú is levezgázott. A vizsgával kapcsolatban gyülekezeti összejövetel is volt, ahol a szolgálatot Tamás Ferenc látta el.

Az ORLE 1948. évi rendes közgyűlését az elnökség szeptember hó 7-re és 8-ra hívta össze Budapestre a Ráday-u. 28. sz. alatti theologiai nagyterembe.

Lelkészi állásere. Szabolcs megyéből önként elcserélném lelkipásztori állásomat, amelynek javadalma: paróchia nagy kerttel, gyümölcsfákkal beültetve (az épületek jókarban vannak) 22 kat. hold föld, 12 mázsa párbér, 60 Ft készpénz. A helyi javadalom 665 Ft-ban van megállapítva, a többi államsegély. Szép vidék, tiszavidéki tájék. Posta, vasút, orvos helyben, nagyon jó közlekedési és bevásárlási lehetőség. Érdeklődéseket a szerkesztőség továbbítja.

D. Dr. Nagy Sándor: „Szegények iskolája” c. könyve 10 forintért a Méliusz-könyvkereskedésben kapható.

Lelkipásztorok vasúti kedvezménye tárgyában március 15-én közzétett híradásunk kiegészítéseként közöljük, hogy a kérvénybe feltétlenül beleirandó, hogy a vasúti jegy mely állomástól mely állomásig állíttassék ki.

Dévay József volt korláthelmei lelkipásztort hívta meg egyhangúlag az abádszalók-tiszaszalóki gyülekezet a megüresedett lelkipásztori állásra. Dévay Józsefet Dr. Tóth Dezső egyházmegyei főjegyző június hó 13-án iktatta be állásába.

Körzeti ifjúsági napok lesznek július 15-től aug. 15 között a szatmári egyházmegye hat missziói körében: Kocsordon, Szamosangyaloson, Nábrádon, Tiszacsécsén, Vámosorosziiban és Méhteleken.

Szatmárököritőn lesz a szatmári egyházmegye tizenharmadik nyári ifjúsági konferenciája aug. 27—29. napjain, amelyre a szatmárököritői gyülekezet szeretettel várja az Isten igéje után vágyakozó ifjakat. Harmadik nap leánykonferencia is lesz. Jelentkezni aug. 15-ig lehet a szatmárököritői lelkészi hivatalnál.

Balogh A. Sándor inárcs-kakucsai segédlelkésznek a háború pusztításai következtében megsemmisült I. és II. lelkészképesítő bizonyítványát az Egyetemes Konvent elnöksége érvénytelennek nyilvánította és a másodlat kiállítására az engedélyt megadta.

Dr. Vasady Béla debreceni egyetemi tanár, Princetoni vendégprofesszor tollából „Buffer or Bridge” („Ütköző vagy Híd?”) címmel cikk jelent meg az amerikai Presbyterian című egyházi lap júniusi

számában. E cikk foglalata a Presbiteri Világszövetség Nyugati Ága előtt nemrég tartott előadásának, amelyben a magyarországi református egyház küldetésével foglalkozott a háború utáni időszakban az egyházi megújulás legfőbb kérdéseivel ismerteti meg az amerikai olvasót.

A *Theology Today* (A Theologia ma) című folyóirat ezévi júliusi száma hosszú cikket közöl ugyancsak Vasady Bélától a *Theology of hope for the philosophy of despair* (A kétségbeesés filozófiája és a reménység teológiája) cím alatt. Felesége, Dr. Vasady Béláné pedig, az Amerikai Presbiteriánus Egyház Külmisziói és Nemzeti Missziói Tanácsainak felkérésére „Under God's Mighty Hand” (Isten hatalmas keze alatt) címmel írt hálaadási istentiszteleti mintát külön meditációval, amelyet 1948 őszén a nagy testvéregyházunk nőszövetségének különböző összejövetelein fognak használni. Dr. Vasady Béla és felesége június hó 15—17. napokon Hanoverben, az ott levő presbiteriánus kollégiumban tartottak előadásokat az Indiana állami egyházkerület és ennek nőszövetségi ülései alkalmából. Június 20-án a daytoni (Ohio állam) magyar református gyülekezetben szolgáltak angol és magyar nyelven. Július 4-én Ligonier, Pa.-ban tartott Dr. Vasady Béláné bibliamagyarzatot, valamint „Új Magyar Asszony” címmel előadást az amerikai magyar református nőszövetség szervező gyűlésén. Dr. Vasady Béla és felesége július hó 21-én indulnak Amerikából a Presbiteri Világszövetség genfi és az Egyházak Világtanácsának amsterdami üléseire. Az amsterdami világszövetségi megélőztő baarn-i konferencián Dr. Vasady Béláné fogja képviselni a Magyarországi Református Nőszövetséget.

A **karagyi** egyház meghitt, családi ünnepek keretében avatta fel a II. világháborúba elvitt hét harangjának egyikét pótló új harangját, melyet özv. Kiss Imréné T. Nagy Rebeka gyülekezeti tag készítette Isten dicsőségére s a II. világháborúban elhalt férje emlékezetének megörökítésére. Az új harang ünnepélyes felavatása július 4-én a délelőtti istentisztelet keretében ment végbe, Gaál István esperes felavató imájával, s Pap Béla lelkipásztor ünnepi beszédével. A harangok s ez új 1212 kg harang történetét Török Vince lelkészelnök ismertette.

Az **Országos Bethlen Gábor Szövetség** nyilvános pályázatot hirdet irodalmi értékű, színpadi előadásra alkalmas egyfelvonásos színmű megírására. A tárgy megválasztásában és a tartalom tekintetében a pályázók nincsenek megkötve. A pályaműveket 1948 szeptember 1-ig kell írógéppel, vagy idegen kézzel írva, jelíges levélben beküldeni. I. díj: 1000 Ft. II. díj: 500 Ft.

Ugyancsak pályázatot hirdet a Bethlen Gábor Szövetség olyan rövid, önálló, négyzólamú a capella egyházi vegyeskari műre, amely nyomtatva, vagy sokszorosítva még meg nem jelent, illetve nyilvános előadásra még nem került. I. díj: 700 Ft. II. díj: 300 Ft.

A pályázati feltételek, illetve a pályázat teljes szövege megszerezhető az Országos Bethlen Gábor Szövetségtől (Budapest, IX., Tolbuczin-krt. 13. sz.).

Az **Újtestamentum revíziója** elkészült. Kilenc szakember hatvanhét napon át dolgozott rajta: Dr. Karner Károly, Dr. Kiss Jenő evangélikus teológiai professzorok; Dr. Budai Gergely, Dr. Erdős Károly, Dr. Pongrácz József és Dr. Mátyás Ernő református teológiai professzorok; Békési P. Andor református lelkipásztor, Szabó József evangélikus püspök és Áprily Lajos író. A revideált Újtestamentum előreláthatólag karácsonyra kerül ki a nyomdából.

Debrecenben az Augusztus szanatóriumában evangélikáció volt. Több, mint két-

száz ember hallgatta a Kegyelem üzenetét. A szolgálatokat Koncz Zoltán, Dr. Varga Zsigmond, Pilder Mária, Simon Boldizsár és Dr. Szabó Mihály végezték.

A **békésbányai egyházkerületében Szeged-Somogyi Telepen** áldott evangélikáció s hét volt, melyen a szolgálatokat Szili Török Imre főiskolai tanártestvérünk látta el.

HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK

A tiszántúli református egyházkerület püspöki hivatalától.

1000—1948. szám.

KÖRLEVÉL

az egyházkerületi közgyűlés tagjaihoz.

A tiszántúli református egyházkerület évi rendes közgyűlését folyó évi augusztus hó 25-én (huszonötödikén), szerdán reggel 8 (nyolc) órára a debreceni Kollégium dísztermébe összehívjuk. A közgyűlés diakonissza-szenteléssel kezdődik a debreceni Nagytemplomban.

A közgyűlés legfőbb tárgyai: az egyházközségek és intézmények állapotáról szóló jelentések tárgyalása. Az egyházkerület-ről felterjesztendő ügyek és folyó ügyek.

Augusztus 23-án (huszonharmadikán), hétfőn délután 3 órától esperes-gondnoki értekezlet, esetleg egyéb bizottsági ülések s, amely egyéb bizottsági ülésekre külön meghívót bocsátunk ki. Ez ülések helye a Kollégium kistanácssterme.

Augusztus 24-én (huszonnegyedikén), kedden reggel fél 9-től a Kollégium igazgatótanácsa ülésezik a kistanácssteremben, utána egész nap közgyűlési együttes előértekezlet a díszteremben, amelyen a közgyűlés összes alkotó és tanácskozó tagjai résztvesznek.

Augusztus 25-én (huszonötödikén), szerdán reggel 8 (nyolc) órakor a Nagytemplomban diakonissza-szentelés, utána egész nap közgyűlés a díszteremben.

Augusztus 26-án (huszonhatodikán), csütörtökön reggel fél 9 (fél kilenc)-től az egyházkerületi bíróság ülése, utána szükség esetén egész nap a közgyűlés folytatása és befejezése.

Kérjük a bírósági ügyeknek a törvényszerű határidőben, a közgyűlési ügyeknek pedig július 25-ig való felterjesztését, mert különben előkészítésük és tárgyalásuk nem lesz biztosítható.

Az egyházkerületi képviselők névjegyzékét az esperes uraktól szintén július 25-ig kérjük.

Ezt a körlevelet közgyűlési meghívónak kérjük tekinteni. Külön közgyűlési meghívót csak a közgyűlés ama tagjainak küldünk, akik a Debreceni Protestáns Lapot jöhetőleg nem látják rendszeresen.

Debrecen, 1948 július 9.

Az egyházkerület elnöksége.

1317—1948. szám.

KÖRLEVÉL

a kebelbéli lelkipásztor urakhoz.

A Debreceni Protestáns Lap 1947. évi január 1-i számában a hírek között, majd az 1947. évi június hó 1-i 11. számában 1380—1947. sz. körlevélben felhívtam a lelkipásztorokat, hogy *Bártfai Mihály* diakonusjelöltet a diakoniaügyi bizottság a diakonusképzőintézetből örökre kizárta s mindennemű egyházi szolgálatától eltiltotta. Minthogy pedig minden tilalom ellenére újabb adatom van arra nézve, hogy nevezett Bártfai Mihály magát segédlelkésznek, vagy egyházi munkásnak adja ki és így szószéki szolgálatot is végzett: a fenti figyelmeztetést nyomatékosan megismétlem azzal, hogy bármely lelki-

pásztor fegyelmi vétséget követ el abban az esetben, ha Bártfai Mihálynak bármely egyházi szolgálatot engedélyez.

Miután pedig Bártfai Mihály jelenlegi állandó lakóhelyét nem tudom, felhívom azt a lelkipásztort, akinek gyülekezetében mint egyháztag lakik, hogy ellene az egyházközségi bíróság a fegyelmi eljárást indítsa meg és erről hozzám haladéktalanul tegyen jelentést.

Debrecen, 1948 július 9.

Révész Imre püspök.

PÁLYÁZATI HIRDETMÉNYEK

A szentesi református egyház pályázatot hirdet az újonnan szervezett III. számú kültanyai (kültérületi) államsegélyes önálló hitoktatói állásra, amelyre az első betöltés alkalmával menekült, kiutasított, vagy áttelepített önálló hitoktató vagy lelkész választható. E jellegét a pályázás alkalmával igazolni köteles; amennyiben a megválasztottnak vallásánári oklevele nincs, azt két éven belül köteles megszerezni. Ilyen pályázók nemlétében a többi pályázók közül választ a presbitérium. Fizetés: állami forrásból. Kötelességére nézve a fennálló jogszabályok rendelkezései az irányadók és a kültérületi iskolákban a református növendékek megfelelő óraszámú hitoktatása és a kapcsolatos pásztori teendők végzése. Pályázati kérvények a presbitérium elnökségéhez f. évi augusztus 1-ig adandók be. A presbitérium a pályázótól saját költségén személyes bemutatkozást és próbatanítást kíván.

A presbitérium elnöksége.

1841—1948. szám.

PÁLYÁZAT.

Pályázatot hirdetek az alsószabolcs-hajdúvidéki egyházkerületébe bekebelezett, újonnan szervezett büdszentmihályi II. rendes lelkipásztori állásra.

Javadalma az 1948. évi május 26-án tartott egyházkerületi Tanácsülés 80. sz. végzésével jóváhagyott díjlevél szerint a következő:

1. Lakás természetben (Szabó-féle), kerttel és a Papkert fele.

2. Kézpénz az egyház pénztárából évi 1800 forint, mely havonta előre fizetendő.

3. A mindenkori törvényes családi pótlék.

4. A mindenkori hivatalos stólaris jövedelem fele.

5. 28 kat. hold szántó és 600 □-öl föld, a Nyiregyházi-úti I. dűlő.

6. Stólaváltás címén 6 kat. hold szántó. Kötelesség: Az egyházi törvény szerint. Jegyzet.

A díjlevél 1. pontjában biztosított term. lakás csak annak jogszerű megürülése után áll megválasztandó rendelkezésére.

A díjlevél 4. pontjában feltüntetett stólaris jövedelem fele csak addig képez javadalmat, míg a jelenlegi vezetőlelkész, presbitérium előtti, átengedésre vonatkozó kijelentését vissza nem vonja. A vezetőlelkész állás jogszerű megürülése után (kb. 1 év) az említett tétel, törvényes díjlevél szerinti állandó jövedelmet fog képezni.

Beruházási költség gyümölcsfákért és szőlőkért 300 Ft.

Pályázati kérvények e lap megjelenésétől számított 15 nap alatt esperesi hivatal, Hajdúhadház címre küldendők, a törvényben előírt okmányokkal felszerelve Debrecen, 1948 július 12.

Révész Imre püspök.